

Je wordt er stil van

R. Baljon *

Tja, waar moet je nu toch over gaan schrijven? Iedereen schrijft er al over. Iedereen praat erover. Nieuwe woorden ontstaan, nieuwe clichés idem. Elk praatprogramma op de televisie heeft het maar over één onderwerp en daaraan gerelateerde subonderwerpen. Kranten, social media, radio en alle andere media hebben het maar over één ding. En moet ik dan nu allemaal slimme observaties gaan beschrijven?

Als ik dit voorwoord schrijf (24 april 2020) hebben we net te horen gekregen dat de basisscholen weer voorzichtig mogen gaan starten. De roep op snellere versoepeling klinkt luid door het land, met name ondernemers die hard worden getroffen en heel begrijpelijk vanuit hun perspectief. De andere roep om daarin heel voorzichtig te zijn klinkt net zo luid. Eveneens heel begrijpelijk als je midden in het vuur van de crisis hebt gestaan. Mijn eigen dochter werkt op een corona-afdeling. In een soort plastic vuilniszak (beschermend pak) verloor ze dagelijks anderhalve liter water. Op haar afdeling lagen mensen die niet meer in aanmerking kwamen voor een IC-opname. Velen overleden, gelukkig waren er ook mensen die herstelden. Maar keihard werken dus en dat was dan nog niet eens de IC. We maken ongekende tijden door. Ooit zei een Italiaanse filosoof: 'Het is oorlog, maar niemand ging er heen'. Daar lijkt het nu een beetje op. Een oorlogssituatie, maar dan zonder oorlog.

Premier Rutte geeft telkens aan dat we dit met 17 miljoen mensen moeten oplossen. En zo hebben we daar allemaal een bijdrage aan. Maar soms voelt het als het nationaal voetbalelftal met 17 miljoen coaches. In praatprogramma's zitten leken (of semi-deskundigen) aan tafel die ongezoeten kritiek leveren op het beleid. Gelukkig hoef ik niet te beslissen over dit beleid.

Eigenlijk word ik er alleen maar heel stil van en kan ik maar een ding zeggen:

Ik wens iedereen, mede namens mijn collega bestuursleden, heel veel sterkte, in de vitale beroepen en ook in de zogenaamde niet-vitale beroepen, die eigenlijk ook heel vitaal zijn voor het draaien van een normale samenleving.

* René Baljon, voorzitter WCS Kenniscentrum Wondzorg

